

รายงานการวิจัย
การใช้พอดแคสต์สำหรับการเพิ่มพูนทักษะการฟังของนักศึกษาไทย
ระดับปริญญาตรี
A Use of Podcast for Enhancing Thai College Students' Skills

หัวหน้าโครงการ
นางสาวสุปราณี พุ่มอม
คณะศิลปศาสตร์ ศูนย์สุพรรณบุรี

ได้รับทุนอุดหนุนงบกองทุนส่งเสริมงานวิจัยมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2558
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

การใช้พอดแคสต์สำหรับการเพิ่มพูนทักษะการฟังของนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

สุปรานี พุ่มอม

สาขาวิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์ ศูนย์สุพรรณบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

1. บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการค้าขาย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งใช้ในหน้าที่การงาน (Crystal, 2557)

ทักษะในภาษาอังกฤษประกอบด้วยทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ทักษะการฟังเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญเนื่องจากเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ เพราะผู้ฟังจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนแล้วจึงจะสามารถพูดโต้ตอบได้ตามที่ต้องการ

เออร์ (Ur., 1994) ได้กล่าวถึงปัญหาของการฟังในการเรียนภาษา ได้แก่ การฟังเสียงที่ไม่มีหรือแตกต่างจากภาษาแม่ การลงเสียงเน้นหนักและทำนองเสียง การพูดซ้ำ การออกเสียง การคาดการณ์ ความเข้าใจคำศัพท์และสำเนียงภาษา และการใช้ตัวชี้แนะทั้งภาพและเสียง เออร์ (Ur., 1994) ได้กล่าวว่า การฟังในสถานการณ์จริงนั้น ผู้ฟังจะได้เห็นการแสดงออกทางใบหน้า ท่าทาง อารมณ์ของผู้พูด และตัวชี้แนะจากสภาพแวดล้อมทั้งภาพและเสียง ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจได้มากขึ้น

มีงานวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่า นักเรียนหรือนักศึกษาไทยนั้นยังมีความสามารถในด้านทักษะการฟังที่ค่อนข้างอ่อน (บุญยากร อุณาภูล, 2544; อนุชฌาน พามงคลชัย, 2554; ทศนีย์ องค์กรณะคมกุล, 2546)

พอดแคสต์คือสื่อเสียงที่อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอ็มพีทรีและออดิโอ มีทั้งแบบภาพและไม่มีรูปภาพ สามารถสืบค้นได้ตามเว็บไซต์ทั่วไป จากงานวิจัยหลายๆ งานพบว่า ได้มีการนำพอดแคสต์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลากหลายรูปแบบ เช่น ด้านคำศัพท์

ดังนั้น คณะผู้จัดทำวิจัยจึงเล็งเห็นว่า การนำพอดแคสต์มาใช้ในการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ น่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจึงวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสามารถของนักศึกษาในด้านทักษะการฟังด้วยการใช้พอดแคสต์ และ 2) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้พอดแคสต์เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง โดยขอบเขตในการวิจัยคือ ๑) พอดแคสต์ที่นำมาทดลองใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ดัดแปลงเนื้อหาโดยผู้วิจัยและบันทึกเสียงโดยอาจารย์เจ้าของภาษา และ ๒) หัวข้อของพอดแคสต์ที่นำมาทดลองใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ครอบคลุมตามคำอธิบายในรายวิชา English for Tour Guides

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของการฟัง

ยากัง (Yagang, 1993) อธิบายว่า การฟังหมายถึง ความสามารถที่จะบอกและเข้าใจ ได้ว่า ผู้พูดพูดอะไรออกมา คนที่มีความสามารถในการฟัง คือ คนที่สามารถอธิบายได้ว่าผู้พูดกำลังจะพูดอะไรต่อไป ถ้าที่จะเดาความหมายของศัพท์ที่ไม่รู้ สามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปต่อความรู้ในเนื้อหาที่รับฟังใหม่ได้ จับประเด็นหรือใจความสำคัญได้

ซาฟิโร (Shafiro, 2546:) กล่าวว่า วัฏจักรของการฟัง คือการแสดงความสามารถใส่ใจเป็นหนทางสู่ความรู้ ในขณะที่เราฟัง เราจะหยุดใช้กระบวนการในการตัดสินใจจากพื้นฐานของตัวเองชั่วคราวแล้วปล่อยให้ตัวเองนั้นนิ่ง เพื่อรับข้อมูลจากผู้อื่น

โรสท์ (Rost, 1991) กล่าวว่า การฟังที่ประสบผลสำเร็จ ผู้ฟังจะต้องอาศัยทักษะสามทักษะดังต่อไปนี้

ก. ทักษะในการรับสาร (Perception Skills) คือความสามารถในการแยกแยะเสียงที่ได้ยินออกมาเป็นคำ

ข. ทักษะในการวิเคราะห์ความ (Analysis Skills) คือความสามารถในการแยกแยะรูปแบบไวยากรณ์ของเสียงที่ได้ยิน

ค. ทักษะในการสังเคราะห์ความ (Synthesis) คือความสามารถในการเชื่อมต่อระหว่างความหมายในตัวภาษากับ น้ำเสียง และท่าทางของผู้พูด โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง

ยุวดี สีนะว (2550) กล่าวว่า ทักษะการฟังนั้นเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษา ดังนั้น ผู้เรียนควรเริ่มจากการฟังก่อน แล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่นๆ หากผู้เรียนประสบ ปัญหาในการฟังแล้วอาจทำให้การเรียนรู้ภาษาไม่ประสบความสำเร็จได้

แครชเชน (1983) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังคือ การให้ปัจจัย ป้อน (Input) แก่ผู้ฟัง ที่มีลักษณะที่มีความหมาย (comprehensible) อย่าพยายามบังคับนักเรียนให้พูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย จนกว่านักเรียนหรือผู้ฟังมีโอกาสในการรับรู้ภาษาพอสมควร มีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยการฟัง เพื่อให้ผู้ฟังได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมาย เช่น วิธีการของ เจมส์ นอกจากนี้โรสท์ (1991) กล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้สอนสามารถช่วยพัฒนาการฟังของ ผู้เรียนได้ ดังข้อเสนอแนะ ดังนี้

ก. ผู้สอนควรสนทนากับผู้เรียนทุกคนเป็นภาษาอังกฤษ

ข. ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนกับนักเรียนและให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยใช้ภาษาอังกฤษด้วย

ค. ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษจากสื่ออื่นๆ

2.2 กลไกในการเข้าใจผ่านการฟัง

ก. Bottom up Model รูปแบบจากล่างขึ้นบน เก็บรายละเอียดเพื่อสร้างความหมาย เหมาะกับ ผู้ฟังมือใหม่ ผู้ที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาขั้นต้น ต้องอาศัยสมาธิค่อนข้างมาก เป็นทักษะพื้นฐานของการรับสารในระดับต่อไป

ข. Top Down model รูปแบบจากบนลงล่าง มองภาพรวมเพื่อจับใจความสำคัญ เหมาะกับ ผู้ฟังที่ดี ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องใช้ทักษะรวม สำหรับประมวลข้อมูลระดับสูง สามารถวิเคราะห์ แยกแยะความสำคัญของสารที่ฟัง ต้องอาศัยการคาดเดา ภูมิความรู้ บริบท และประสบการณ์ที่ใช้ร่วมด้วย

ค. Interactive model รูปแบบปฏิสัมพันธ์สองทาง เหมาะกับผู้ฟังที่ดี ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ใส่ใจรายละเอียด ระดับคำ และเสียงเล็กน้อย มีความสามารถในการทำความเข้าใจ ข้อมูลขนาดใหญ่ และประมวลข้อมูลในภาพรวมได้ มีกระบวนการรับสารแบบทันทีและมีปฏิสัมพันธ์กับสาร (ใช้ทักษะการคาดเดา เพื่อเติมเต็มข้อมูลส่วนที่หายไป)

2.3 การสอนทักษะการฟัง

การฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่จะ นำไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน การเขียน การฟังมี 2 ระดับ คือ ระดับต้น เน้นการฟังเสียงคำ วลี และสามารถอ่านได้ถูกต้อง และระดับที่สอง คือ การฟังประโยค เรียงราว เพื่อความเข้าใจ ซึ่งทั้งสองระดับต้องให้ความสำคัญ ฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เทคนิควิธีปฏิบัติ กิจกรรมที่จะทำไปสู่การฟังให้เกิดทักษะ และได้ข้อมูลครบถ้วนตรงกับที่ต้องการจะ สื่อนั้น ผู้ฟังต้องมีความรู้พื้นฐาน ภูมิหลังและความคาดหวังล่วงหน้าอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งครูผู้สอนได้จัด กิจกรรมดังต่อไปนี้

ก. กิจกรรมก่อนการสอนฟัง - เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอน เช่นของจริง บัตรคำ บัตรภาพ เทปบันทึกเสียง - ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ใหม่ - เสนอศัพท์ใหม่ที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอน โดยใช้อุปกรณ์ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ข. กิจกรรมระหว่างสอน - เน้นการฟังให้มากที่สุด อย่าให้ผู้เรียนเขียนมาก หรืออ่านข้อความ เพื่อตอบคำถามจากการฟัง เพราะนักเรียนจะไปสนใจในสิ่งอื่น ๆ ควรใช้กิจกรรม เช่นการเช็ครูปภาพ ตามข้อความที่ครูอ่าน การเรียงลำดับภาพโดยใช้หมายเลขกำกับ การเลือกรูปภาพให้ตรงกับคำ บรรยาย การเติมภาพให้สมบูรณ์ตามเรื่องที่ได้ฟัง การแสดงท่าทางประกอบกิจกรรมที่ได้ฟัง และ อาจเพิ่มกิจกรรมที่นำไปสู่การพูดและเขียน เช่น Listen and repeat , Listen and find mistakes , Listen and compare เป็นต้น

ค. กิจกรรมหลังการฟัง - ให้นักเรียนตอบคำถาม อาจจะเป็นคำสั้น ๆ หรือแบบมีตัวเลือก
ตอบ - แสดงบทบาทสมมติ - เขียนตามคำบอกโดยให้นักเรียนดำเนินการกันเองโดยแบ่งนักเรียนเป็น
กลุ่ม ดำเนินการอ่านเรื่องกันเอง / ตั้งคำถาม / ตอบ / เขียนเรื่อง / ตรวจสอบแก้ไขด้วยตนเอง

2.4 อภิปัญญา (Metacognition)

อภิปัญญา (Metacognition) คือการควบคุมและประเมินความคิดตนเอง ความสามารถของ
บุคคลที่ได้รับการพัฒนา เพื่อควบคุมกำกับกระบวนการทางปัญญาและกระบวนการคิด มีความ
ตระหนักในงาน และสามารถใช้อยู่ทวิวิธีทางงานจนสำเร็จอย่างสมบูรณ์ องค์ประกอบของอภิปัญญา
แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบคือ การตระหนักรู้ (Awareness) และความสามารถในการควบคุมตัวเอง
(Self-Regulation) ความรู้ในเชิงอภิปัญญา ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับบุคคล (person) ความรู้
เกี่ยวกับงาน (task) และความรู้เกี่ยวกับกลวิธี (strategy) กระบวนการในอภิปัญญา ประกอบด้วย
การวางแผน (planning) การตรวจสอบ (monitoring) และการประเมิน (evaluating)

การประยุกต์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้เรียนระบุว่า จะเรียนรู้อะไร อะไรที่รู้แล้ว และอะไรที่ยังไม่รู้
2. ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือในกระบวนการคิดเพื่อแก้ไขปัญหา
3. ผู้เรียนบันทึกการเรียนรู้ โดยการบันทึกวิธีการคิด และประสบการณ์จากการทำงาน
4. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความรับผิดชอบในการวางแผนและการเรียนรู้และกำกับตนเอง
5. การสรุปกระบวนการคิดเมื่อทำกิจกรรมแล้วเสร็จ
6. การประเมินผลตนเอง

2.5 พอดแคสต์

คำว่า Podcast มาจากคำสองคำคือ POD (Personal of Demand) คือความต้องการ
ส่วนตัวผสมกับคำว่า Broadcasting ที่มีความหมายว่า การกระจายเสียง เมื่อนามารวมกันจึง
กลายเป็น Podcasting หรือ Podcast เป็นการกระจายเสียงด้วยตัวของเราเอง เป็นได้ทั้งรูปแบบ
เสียงอย่างเดียวหรือวิดีโอก็ได้ รูปแบบการจัดข้อมูลของพอดแคสต์แบ่งเป็นสองส่วน คือ ข้อมูลในส่วน
ของสื่อมีเดียมีเดีย เช่นวิดีโอ และเป็นไฟล์ข้อมูล XML

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา English for Tour Guides ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบทดสอบการฟัง

- 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารต่างๆ
- 2) กำหนดเนื้อหาที่จะทำแบบทดสอบ โดยให้มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับระดับของ

นักศึกษา

- 3) ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบในด้านความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา
- 4) แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 5) ส่งเนื้อหาสำหรับจัดทำพอดแคสต์ให้อาจารย์ชาวต่างชาติบันทึกเสียง
- 6) ทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง
- 7) แก้ไขแบบทดสอบที่ไม่ได้มาตรฐาน
- 8) ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การสร้างแบบสัมภาษณ์

- 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารต่างๆ
- 2) ร่างคำถามสำหรับแบบสัมภาษณ์
- 3) ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
- 4) แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 5) นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง
- 6) แก้ไขคำถามสัมภาษณ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน
- 7) นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บข้อมูล

1. ชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจถึงกระบวนการทดลอง
2. แจกหนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย
3. ดำเนินการทดลอง โดยใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ ใช้เวลาทดลองครั้งละ 20-30

นาที

4. เมื่อเก็บข้อมูลครบทั้ง 6 สัปดาห์แล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล
5. นัดหมายนักศึกษาเพื่อสัมภาษณ์ โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interview)
6. วิเคราะห์ผลและสรุปผลการทดลอง

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดลองใช้พอดแคสต์ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษา สามารถอธิบายดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการฟังของนักศึกษา

ตารางที่ 1 ลำดับหัวข้อในการการทดลอง

บทที่	หัวข้อ	ร้อยละ	ลำดับที่
1	Bang Nam Phueng Floating Market	18	3
2	Phranakorn National Musuem	22	1
3	Phrachulachomklao Fort	19	2
4	Tee Lor Soo Waterfall	16	4
5	Thai Classical Dances	10	6
6	Wat Arun in Bangkok	15	5

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การทำแบบทดสอบรายหัวข้อพบว่า นักศึกษาทำแบบทดสอบได้คะแนนดังต่อไปนี้ หัวข้อที่ 2 Phranakorn National Musuem” มีคะแนนเป็นลำดับที่ 1 (22%) ตามมาด้วยหัวข้อที่ 3 “Phrachulachomklao Fort” (22%) หัวข้อที่ 1 “Bang Nam Phueng Floating Market” (18%) หัวข้อที่ 4 “Tee Lor Soo Wtaerfall” (16%) หัวข้อที่ 6 “Wat Arun in Bangkok” (15%) และหัวข้อที่ 5 “Thai Classical Dances” (10%) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 คะแนนของนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบ

นักศึกษา คนที่	พอดแคสต์ที่ 1 Bang Nam Phueng Floating Market	พอดแคสต์ที่ 2 Phranakorn National Museum	พอดแคสต์ที่ 3 Chulachomklao Fort	พอดแคสต์ที่ 4 Tee Lor Soo Waterfall	พอดแคสต์ที่ 5 Thai Classical Dances	พอดแคสต์ที่ 6 Wat Arun in Bangkok
1	19	18	18	18	16	18
2	15	17	18	18	19	20
3	16	18	20	20	20	20
4	14	12	19	18	17	17
5	18	20	20	20	18	19
6	11	13	11	12	11	12
7	18	20	20	18	18	18
8	18	19	20	17	18	17
9	10	9	8	11	12	11
10	11	12	12	13	10	9
11	11	12	11	11	13	14
12	15	14	16	17	18	19
13	15	16	14	15	12	14
14	15	16	16	14	15	18
15	15	12	18	18	15	18
16	12	11	13	14	11	12
17	15	16	17	15	16	14
18	14	15	16	17	18	14
19	15	13	15	12	14	18
20	20	20	18	17	19	18

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีคะแนนค่อนข้างสูงในทุกๆ หัวข้อพอดแคสต์

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์นักศึกษาที่มีต่อพอดแคสต์

จากการสัมภาษณ์นักศึกษา โดยทำการสุ่มดังนี้ นักศึกษาที่มีผลคะแนนดีมาก 5 คน ผลคะแนนปานกลาง 5 คน และผลคะแนนน้อย 5 คน โดยในการสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล จากการสัมภาษณ์สามารถอธิบายได้ดังนี้

นักศึกษามีความคิดเห็นต่อพอดแคสต์ว่า มีเสียงพูดที่ชัดเจนและมีอัตราความเร็วที่เหมาะสม คือไม่เร็วและไม่ช้าจนเกินไป ในด้านของเนื้อหา นั้น มีความเหมาะสม นักศึกษาสามารถเข้าใจได้ สำหรับพอดแคสต์ที่ 1-4 ซึ่งหัวข้อเหล่านี้ มีการบรรยายในห้องรวมถึงให้นักศึกษาไปศึกษาด้วยตนเอง มาก่อนล่วงหน้า จึงทำให้นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบได้ดีและมีความเข้าใจ ในขณะที่พอดแคสต์ที่ 5-6 เป็นพอดแคสต์ที่นำมาทดสอบโดยไม่ได้มีการสอนมาก่อน อย่างไรก็ตาม นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบพอดแคสต์ที่ 5-6 ได้โดยมีความเข้าใจในระดับเสียงที่ได้ยิน แต่ในด้านความหมายยังไม่ค่อยเข้าใจมากนัก ในด้านของพอดแคสต์ที่มีผลต่อความเข้าใจในบทเรียนนั้น นักศึกษาเปิดเผยว่า หากได้ศึกษาหรือฟังพอดแคสต์มาก่อนนั้น จะช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีความคิดเห็นว่า พอดแคสต์มีประโยชน์ต่อการเรียนมาก ช่วยให้ความเข้าใจมากขึ้น และสามารถฟังทบทวนซ้ำได้หลายๆ รอบ ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตาม

5. สรุปผลและอภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำพอดแคสต์ขึ้นมาจำนวน 6 ชิ้นและนำไปทดสอบกับ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้คือ 1) นักศึกษาส่วนมากมีระดับคะแนนที่ดีมาก กล่าวคือ ได้มากกว่า 80% ขึ้นไปซึ่งอาจเป็นเพราะระดับของภาษาในพอดแคสต์ไม่ยากจนเกินไป รวมถึงนักศึกษาผ่านการเรียนรายวิชาฟัง-พูดมาแล้วหลายระดับ จึงทำให้นักศึกษาสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง และ 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อพอดแคสต์ว่าเป็นเครื่องมือที่ดี มีประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Popova and Edirisingha (2010) และ O'Bannon et al (2011) ว่า พอดแคสต์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจได้ดี ช่วยเอื้อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น

6.เอกสารอ้างอิง

- ทิศนา ขัมณี. 2551. ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ องค์สรณะคมกุล. 2546. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยา
กาแพงแสน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญยาพร อุณากุล. 2544. การพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้
แบบฝึกหัด วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุพดี หินธารว. 2550. การใช้วิธีทัศนประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟัง
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิค
ลพบุรี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชร พรหมโชติ. 2553. การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการ
โรงแรม โรงเรียนเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนคริ
นทรวิโรฒ.
- อนงค์นาถ พ้ามงคลชัย. 2554. ความจำเป็นและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและ
การพูดของพนักงานบริการลูกค้า ธนาคารซีไอเอ็มบี ไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนคริ
นทรวิโรฒ.
- Cianflone, E. Developing Academic English Vocabulary through Podcast. [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก <http://www.sciencedirect.com> (วันที่ค้นข้อมูล: 24 เมษายน 2557)
- Rahimi, M. and Katal, M. The Role of Metacognitive Listening Strategies Awareness
and Podcast-Use Readiness in Using Podcasting for Learning English as a
Foreign Language. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.sciencedirect.com> (วันที่
ค้นข้อมูล: 24 เมษายน 2557)
- Rost, M. 1991. Listening in Action: Activities for Developing Listening Language
Teaching. London: Prentice Hall.
- Tzuching K. et al. EFL Learners' Uses of Listening Comprehension Strategies and
Learning Style Preferences. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
<http://www.sciencedirect.com> (วันที่ค้นข้อมูล: 24 เมษายน 2557)
- Ur, P. 1984. Teaching Listening Comprehension. Cambridge: CUP

7. ภาคผนวก

7.1 ตัวอย่างสคริปต์พอดแคสต์

ก. ตัวอย่างบทบรรยายพอดแคสต์เรื่อง “ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง”

Bang Nam Phueng Floating Market

When visitors come to Thailand, they tend to have a mental to-do list, derived from overheard stories at hostels, or the pages of a guide: ride an elephant, eat a ripe mango, lay on the beach, and of course, visit a floating market. An often overlooked floating market that draws plenty of weekend Bangkokians but not many tourists, is Bang Nam Phueng.

Bang Nam Phueng is relatively new on the floating market scene, and unlike the mega-touristy Damnoen Saduak, actually caters to locals. Situated just south of the city in the designated agricultural zone of Bang Kachao, the floating market was created to showcase the products of the region and stimulate the local economy. What makes Bang Nam Phueng different than most tourist destinations within Thailand is its emphasis on sustainability and eco-awareness, opting for banana leaves and coconut husks rather than the typical plastic bags in plastic bags in plastic bags.

The region is rich in agriculture, producing crops such as lime, bitter melon, bananas and mushrooms. Many of the stalls within the market sell only one kind of produce, or specialise in crafts made from raw materials native to the land, inspired by the One Tambon One Product initiative.

The floating market, which does not technically float, is an argosy of handicrafts you can't find elsewhere, fresh produce, and delicious prepared food you can enjoy by the silty waters. While some of the food is prepared on boats, travellers seeking a true floating market might head further southwest to Amphawa. The best way to tackle the market is by coming with an empty stomach in the early morning, and eating your way through to the very end. Once you're full, eat more. Floating

market favourites? *Tod man* (fried catfish covered in a delectable sauce), *hoy tod* (oyster omelettes made to order), juicy Isaan sausage and coconut ice cream.

พ. ตัวอย่างบทบรรยายพอดคาสต์เรื่อง “พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนคร”

Bangkok National Museum

- In the former grounds of the 18th Century Wang Na Palace, The Bangkok National Museum houses the largest collection of Thai art and artifacts in the country. It's definitely worth a visit, especially if visiting nearby Wat Phra Kaew or the Grand Palace.

Opened by King Rama V to exhibit the antiques and gifts bestowed to him by his father, it once held a reputation for being an ill-organised gathering of dusty relics. That has now changed, with exhibits now arranged into three areas consistent with Thai history, and good English-language descriptions available.

- The front of the Sivamokhaphiman Hall is a Thai history gallery spanning the Sukothai through to the Rattanakosin periods. The Archaeological and Art History collection showcases items from Thailand's prehistory to Sukhotahai and Ayutthaya eras right through to the modern Thai Kingdom, including many ancient sculptures.

Among scores of interesting collections in the decorative arts and ethnological collection are Chinese weapons, gold treasures, precious stones, Khon masks, puppets, ceramics, clothing and textiles, woodcarving and traditional musical instruments from around Southeast Asia.

Other exhibits of interest at the Bangkok National Museum include a funeral chariot hall, featuring carriages used for royal cremations, and many excellent

examples of Thai architecture. These include the Buddhaisawan chapel, a teak or 'red' house called Tam Nak Deang and various beautiful pavilions. Free English-language tours given by volunteers are available and also conducted in German (Thursdays), French and Japanese (Wednesdays).

ค. ตัวอย่างบทบรรยายพอดคาสต์เรื่อง “ป้อมพระจุลจอมเกล้า”

Phra Chulachomklao Fort

Phra Chulachomklao Fort is a historical attraction of Samut Prakan Province (29 km south of Bangkok). It is located on the west bank of the Chao Phraya River on Suksawat Road. The fort is worth visiting as you will get to know another aspect of Thailand besides its cultural and architectural facets.

After King Rama V (King Chulalongkorn, 1868-1910) ascended the throne, he realized that Thailand was at risk from falling prey to European nations hunting for colonies at that time because neighbouring countries like Vietnam and Cambodia were all colonized. He, then commanded to restore existing forts and to build a brand new one at the estuary of the Chao Phraya River.

The new fort construction began in 1884 and was completed in 1893. King Rama V bestowed his name to the fort as "Phra Chulachomklao Fort". Chulachomklao is the official title that the Thais call King Rama V.

Things to see

Phra Chulachomklao Fort features seven cannons which were once state of the art products. Normally, the cannons are hidden in their holes. They are hauled up by the hydro-pneumatics system at the moment of aiming and were lowered to their base after the shot. That is why they are called "Disappearing Carriage" or "Disappearing Guns" in English and "Puen Sua Mop" in Thai, meaning crouching tiger guns.

The cannons were officially fired for the first time in the "Rattanakosin Era Year 112 Incident" to protect Thailand's sovereignty from the French invasion. The event occurred at dusk on 13 July 1893, barely one month after the Chulachomklao Fort was completed. During the engagement, the Disappearing Guns joined six Royal Thai Navy ships in bombarding the French ships "Inconstant" and "Comete" that were attempting to sail up the Chao Phraya River to join the gunship "Lutin" that was already moored in Bangkok.

จ. ตัวอย่างบทบรรยายพอดคาสต์เรื่อง “น้ำตกทีลอซู”

Tee Lor Soo Waterfall

UM PHANG IS A DISTRICT WITH A GREAT PIECE OF LUSH FOREST that owns the 6th most beautiful waterfall of the world and the largest of Thailand, Tee Lor Su Waterfall.

Tee Lor Su in Karen language means the black waterfall or the great, awesome waterfall. It proves to be the right name since this waterfall runs fiercely and is amazingly grand, especailly in rainy season. Originated from a stream called Huai Klo Tor, Tee Lor Su Waterfall is about 900m above average sea level. It is 500m wide and runs down in steps approximately 300m high. Surrounded by lush green forest, the waterfall has altogether 3 levels. The lowest level is a vast rocky ground where ones can relax and walk around, the second level is a grand yellow limestone cliff covered with a curtain of water running down to the emerald green pond, whereas the third or the highest level is simply inaccessible for visitors due to the very strong current.

Tourists could not only watch the beauty of Tee Lor Su iterfall from the front, but they can also trek to the beauty spot at another hill that is located right oppoisite to this fall. Although the path is prett steep, slippery, and exhausting, the reward is worth it. From his beauty spot, ones can clearly and fantastically see the whole Tee Lor Su Waterfall running down the towering cliff.

To visit the great Tee Lor Su Waterfall, you can either make it a one-day-trip and come back to spend the night at Dm Phang town, or make a longer stay and spend the night in a tent near the national park office. One thing you should bear in mind

is, the road to this fall is very steep and winding. So if you are not a skilled driver and are not bringing a 4WD, it is a good idea to board a bus or buy a travel package in Urn Phang town.

จ. ตัวอย่างบทบรรยายพอดคาสต์เรื่อง “นาฏศิลป์ไทย”

Thai Classical Dance

Thai Classical Dance

To describe Thai Classical Dance, in words, can never do justice to the art-form. To view a performance, especially if many dancers are involved, reminds me of a field of sunflowers, or wheat, swaying in unison at the whim of an evening breeze. Or perhaps the soaring of seabirds as they ride the thermals - at one with the wind. Thai Dancing is a pageant of poetry in motion.

Stemming from the Royal Courts of Old Siam (not necessarily within the geographic boundaries of present-day Thailand) the influence of which extended as far East as the Khmer capital of Angkor, Classical Dancers entertained and soothed their local royalty as well performing before visiting royals and nobility.

Dance troupes and schools were part of every Royal Court and as a Royal Court moved in progress, so did the dance performers - assimilating new movements, choreography and costume styles. The essential essence of these traditional dance interpretations and movements have remained strong and are taught in every Thai Classical Dance School today.

Local students of dance may be taught at Chiangmai's Academy of Dramatic Arts (within the National Theatre Complex) near Suriwong Road. At the entrance to the Academy is a large representation of Lord Ganesh, the Elephant God, who is patron of all artistic endeavour. The statue of Lord Ganesh is invariably heavily garlanded by student devotees as they strive for artistic betterment.

Thai dance, correctly known as **"Fawn Thai"** has many variations, drawn from its cultural past, but is usually presented by four to six pairs of dancers. For Grand or State occasions, there may be hundreds of dancers involved. Costumes are richly spectacular in splendor and style with regional differences which, again, echo the sources from past Royal Courts.

"Fawn Thai", as you may see performed at a khantoke dinner, or perhaps at a special civic ceremony, will usually fall within the following five classic styles: Fawn Leb (the Fingernails Dance), Fawn Marn Gumm Ber (the Butterfly Dance), Fawn Marn Mong Kol (the Happy Dance), Fawn Tian (the Candle Dance) or Fawn Ngiew (the Scarf Dance).

Fawn Leb - Fingernail Dance - is usually presented by five pairs of female dancers. Each dancer will be wearing finger stalls of beaten and polished brass; these **"fingernails"** are about 15 cms (6 ins) long and give a wonderfully graceful extension to already supple fingers. They are also designed to accentuate the fluid hand movements of Classical Dance.

Another wonderful dance to see is the Fawn Tian - the Candle Dance. Always performed at nighttime to lend emphasis to the flickering candles, the performers consist of four pairs who present 4 by 4 in an inverted **"V"** formation. Each female dancer will hold a lighted candle, between forefinger and thumb, and move in swaying formation to the musical accompaniment. Like wisping smoke, the movements are gentle and slow with a progression of short steps and stately swaying of the shoulders and upper body.

One of the classic roles for male dancers is that of the admirable and mischievous Hanuman. Hanuman is the Monkey General who comes to the aid of Phra Ram (hero of the epic, Thai tale "Ramakein"). The male dancer, portraying Hanuman, will be heavily and ornately masked and garbed in an exquisitely brocaded costume. He will glitter and sparkle as he goes through his movements leaps and somersaults which are traditionally more vigorous, staccato and energetic than his female counterpart. It is a display of total grace sustained by self-discipline and controlled energy.

Accompanying each Thai Classical Dance is a traditional orchestra ranging from five to seven instrumentalists. In order not to detract from the shimmering costumes of the dancers, the musicians are simply clad in **"country style"** of the province and always sit, either to the rear or side of the dancers, in the lotus position. The lead instrument is the **"Ranad"** (a wide, low, xylophone-like instrument) and this player will take central position with other musicians gathered around. If you haven't yet seen a Thai Classical Dance performance, it is well worth the effort of doing so. It's a beautifully relaxing, almost hypnotic, way to enjoy an evening and it is highly recommended.

ฉ. ตัวอย่างบทบรรยายพอดคาสต์เรื่อง “วัดอรุณในกรุงเทพมหานคร”

Wat Arun in Bangkok

Wat Arun in Bangkok

Temple Of Dawn

Wat Arun, locally known as Wat Chaeng, is situated on the west (Thonburi) bank of the Chao Phraya River. It is easily one of the most stunning temples in Bangkok, not only because of its riverside location, but also because the design is very different to the other temples you can visit in Bangkok. Wat Arun (or temple of the dawn) is partly made up of colourfully decorated spires and stands majestically over the water.

Wat Arun is almost directly opposite Wat Pho, so it is very easy to get to. From Saphan Taksin boat pier you can take a river boat that stops at pier 8. From here a small shuttle boat takes you from one side of the river to the other for only 3 baht. Entry to the temple is 100 baht. The temple is open daily from 08:30 to 17:30.

We would recommend spending at least an hour visiting the temple. Although it is known as the Temple of the Dawn, it's absolutely stunning at sunset, particularly when lit up at night. The quietest time to visit, however, is early morning, before the crowds.

Given beauty of the architecture and the fine craftsmanship it is not surprising that Wat Arun is considered by many as one of the most beautiful temples in Thailand. The spire (prang) on the bank of Chao Phraya River is one of Bangkok's world-famous landmarks. It has an imposing spire over 70 metres high, beautifully decorated with tiny pieces of coloured glass and Chinese porcelain placed delicately into intricate patterns.

You can climb the central prang if you wish, the steps are very steep but there is a railing to balance yourself. Getting up is as tricky as getting down! When you reach the highest point you can see the winding Chao Phraya River and the Grand Palace and Wat Pho opposite. Along the base of this central tower there are sculptures of Chinese soldiers and animals.

Head into the ordination hall and you can admire a golden Buddha image and the detailed murals that decorate the walls. Although Wat Arun is a very popular for tourists, it is also an important place of worship for Buddhists. Make sure you dress appropriately, or pick up one of the cover ups that are for rent near the entrance.

History

Wat Arun was envisioned by King Taksin in 1768. It is believed that after fighting his way out of Ayutthaya, which was taken over by a Burmese army at the time, he arrived at this temple just as dawn was breaking. He later had the temple renovated and renamed it Wat Chaeng, the Temple of the Dawn. It used to be the home of the Emerald Buddha, before the capital and Palace was moved to the other side of the river. This can now be seen at the Grand Palace.

The central prang was extended during the reign of Rama III (between 1824 and 1851), and is now one of the most visited sites in Thailand. It was also Rama III who added the decoration of the spires with porcelain, so that they glimmer in the sunshine

7.2 หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย

สาขาวิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

25 เมษายน 2558

ด้วยข้าพเจ้า นางสาว สุปราณี พุ่มอม อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์ ศูนย์สุพรรณบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ อยู่ในระหว่างการทำวิจัยเพื่อการศึกษาเรื่อง “การใช้พอดแคสต์สำหรับการเพิ่มพูนทักษะการฟังของนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี” ซึ่งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้ประการหนึ่งคือ การพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์

ในการนี้ ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอเก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิโดยการทำแบบสอบถามแบบทดสอบจำนวนหกชุดและการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ข้อมูลทุกอย่างจะได้รับการปิดเป็นความลับและไม่มีผลใดๆ ทั้งสิ้นต่อการเรียนของนักศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่ข้าพเจ้าในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย
จักขอบคุณยิ่ง

นางสาวสุปราณี พุ่มอม

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษา

คณะศิลปศาสตร์ ศูนย์สุพรรณบุรี

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในกล่องสี่เหลี่ยมด้านล่าง

☐ ข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

☐ ข้าพเจ้าไม่ยินยอมที่จะให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

ชื่อผู้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล (ตัวบรรจง).....

ลายเซ็นผู้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล.....

หมายเลขโทรศัพท์..... E-mail address

สวพ.
นทร.สุวรรณภูมิ